

Ydmyghed

af Martinus

Nøglen til visdommens port er ydmyghed • Ydmyghed er selve "nøglen til visdommens port", idet det er den bevidsthedstilstand, der giver adgang for det jordiske menneske til den virkelige indvielse, det, jeg i mine kosmiske analyser kalder "den store fødsel", oplevelsen af komsisk klarsyn.

For alle jordmennesker gælder det, at de er på vej mod denne "port". Det vil med andre ord sige, at selve det daglige liv på jorden er et stort eventyr. Dette eventyr adskiller sig fra alle andre eventyr derved, at det ikke som disse kun er digt eller fabel skabt af fantasien, men er selve virkeligheden. **Dette virkelighedens eventyr overgår alle andre, det er selve åbenbaringen af en menneskehed på vandring fremad og opad mod en strålende oplevelse, en forløsning fra sorg og lidelser, et møde med selve Guddommen.** Denne vandring går hen over kontinenter og have, gennem golde ørkener og iskolde polarområder, gennem frodige blomsterfyldte enge, haver, marker og skove, opad stejle klippeskrænter og bjergskrånninger og nedad igennem dybe, mørke afgrunde med slimet kryb og giftige dunstarter, gennem solhede feberbefordrende terræner med junglekrat fyldt med farlige vilde dyr, over tundraer og sumpe, over floder og søer. Mange af disse områder er rene "dødszoner", og mennesker bukker under for naturens overmagt, men ifølge livets love og evige kredsløb fødes de igen og fortsætter deres vandring med nye erfaringer og genoptager deres kamp mod naturkræfterne for at gøre sig jorden underdanig. Og det er lykkedes for dem på så mange måder.

Jordmenneskene må passere højst uhyggelige "dødszoner" på vejen til visdommens port

Gennem det sidste århundrede er menneskenes viden om den fysiske verden og deres evne til at få naturens kræfter til at arbejde for sig vokset med gigantisk kraft. Men endda er de ikke ved vejs ende, endnu er der mørke, farlige og højst uhyggelige "dødszoner" at tilbagelægge for den jordiske menneskehed, inden alle jordmennesker har åbnet "visdommens port". **Disse "dødszoner" er ikke skabt af fysiske klimaforhold, men af tankeklimaer. Det er zoner, hvor hadets giftige flammer får de levende væsener til at lyve, bagtale, såre, lemlæste og dræbe hverandre, ikke fordi det som hos dyrene er en livsbetingelse, men for at erobre hinandens eventuelt mere fordelagtige plads i den store vandring mod, hvad menneskene kalder lykken.** Også henover valpladser med tanks, kanoner, maskingeværer, bomber og granater går den evige vandring, over ruinbyer, milevide soldatergrave, beskyttelsesrum og underjordiske bunkers. Og menneskene råber mod den himmel, de selv har formørket med røgen fra tusinder af eksplosioner og forgiftet med atomstøv og radioaktivitet, efter det eneste, der efterhånden kommer til at stå for dem som den virkelige

lykke: fred! Alt andet bliver efterhånden ligegyldigt. Hvad betyder det, at mennesker har en begavelse, der får elementerne til at arbejde for depl, når resultatet bliver "den totale krig"? Hvad betyder det, at man kun behøver at trykke på knapper, så man fritages for meget arbejde og besvær, når man samtidig skal gå i angst for, at andre mennesker skal trykke på knapper, der kan udløse kræfter, som på sekunder lægger den by, hvor man bor, øde, så der kun bliver en rygende ruinhob tilbage? Hvad glæde har vi af, at den himmelske magt og overlegenhed, hvilket vil sige: den tekniske kunnen, der jo i virkeligheden slet ikke hører dyreriget til, men ifølge LIVETS BOG er en rent menneskelig evne eller egenskab, tillader os at fare henover skyerne, hvis den samme magt og fart medfører, at vi dybt nede under os på jorden lader denne vor himmelske færd resultere i, at vi lægger byer i ruiner, dræber mennesker, eller lemlæstet dem og gør

dem hjemløse? Samtidig må vi selv på vor fart henover skyerne sidde i angst for de eventuelle forfølgere, der forsvarer den jord, de hjem og de mennesker, vi er sendt ud for at lægge øde. Disse resultater af menneskenes tekniske kunnen eller rent menneskelige begavelse er foreløbig mundet ud i forbandelse i stedet for vel-signelse. Junglementaliteten eller "den stærkeres ret" fejrer gennem den tekniske kunnen større triumfer på jorden end nogen sinde før.

Jordmenneskehedens øjeblikkelige situation er et naturligt resultat af dens fortid

Naturligvis tilsigter jeg ikke at anklage eller kritisere noget som helst enkelt folk eller nogen særlig nation med denne min berøring af den tekniske kunnens anvendelse i krigsøjemed eller i det dræbende princips tjeneste. ►

"Jordmenneskehedens øjeblikkelige situation er et naturligt resultat af dens fortid"

Martinus

Det er selve den anvendelse af den tekniske kunnen, den samlede jordmenneskehed i almindelighed udløser, jeg her har ønsket at påpege. Selve den situation, den jordiske menneskehed befinder sig i i øjeblikket, er et naturligt resultat af menneskehedens fortid, det er et stadium på livsvejen for menneskene, og det er lige så nødvendigt som alt andet, de i fortiden har været igennem. Menneskene er ved at lære, at de med al deres fysiske viden og kunnen i virkeligheden ingenting ved og ingenting kan. Man skal erfare, at teknisk kunnen og viden i sig selv ikke er "livet" og "lykken", men der-

imod "døden". Menneskene vil opleve kapitulationen af deres egen selvtillid, den der er baseret alene på fysisk viden og kunnen og på en materialistisk livsanskuelse.

Den fysiske viden alene betyder intet uden kendskab til dens kosmiske sammenhæng med åndelige realiteter

Den umådelige vandring igennem en kæde af fysiske inkarnationer, hvor den væsentlige del af oplevelserne har været lidelse, smerte og kamp for tilværelsen, har

ikke været forgæves. Den har bragt menneskene en vis form for viden og kapacitet på tekniske og fysiske områder og udviklet en grad af humanitet i mange menneskers bevidsthed. Men da det jordiske menneske med en stor del af sin bevidsthed endnu er et "rovdyr", udfolder det rent vanemæssigt junglens principper i hverdagen og mangfoldiggør dem gennem sin tekniske kunnen og viden. Det må nu opleve virkningerne deraf, for at det kan se, at det i virkeligheden ikke er den kapacitet i viden og ånd, som det tror om sig selv. Det skal få at vide, at det med al sit kendskab til mælkevejssystemer og atomsystemer og med sin evne til at granske detaljers detaljer i den fysiske materie ikke er "homo sapiens" eller det "vidende menneske", som det så pralende har kaldt sig selv. **Dette at den fysiske viden alene ikke betyder noget, er den højeste viden, der kan erkendes eller tilegnes på den fysiske side af den "himmelske port", som fører til den virkelige viden om alle fysiske og åndelige realiteters kosmiske sammenhæng. Denne erkendelse er "nøglen til porten". Det menneskelige hovmod eller troen på, at man med en materialistisk livsindstilling og teknisk kunnen kan "klare det hele", står for fald, og hvor hovmod fjernes fra bevidstheden, kan normalt kun ydmyghed blive tilbage.**

Uden erkendelse af egen underlegenhed kan der umuligt blive tale om modtagelighed for undervisning og vejledning

Som De her vil kunne forstå, er ydmyghed erkendelse af ens egen underlegenhed. Ydmyghed er ikke, som nogle måske tror, udtryk for en krybende slavenatur, der blindt underkaster sig ethvert tyranni. En sådan natur er ikke ydmyghed, det er en af frygt for brutalitet og terror fremkaldt dressur. En sådan tilstand har naturligvis intet at gøre med det store livsmål i form af absolut selv-erkendelse, som livsvandringens mange labyrinter, lidelser og besværligheder har tilsigtet. **Ydmyghed er en uforbeholden erkendelse af ens egen åndelige uformuenhed i forbindelse med en oprigtig trang til at nå frem til erkendelse af sandheden om livet og ens eget forhold til livet. Denne bevidsthedstilstand er det eneste, der kan åbne "visdommens port", dvs. den eneste indstilling, der kan lukke op for ny viden og kundskab. Uden erkendelse af egen underlegenhed kan der umuligt blive tale**

om modtagelighed for belæring, undervisning, råd og vejledning.

I sin bjergprædiken sagde Kristus: "Salige er de fattige i ånden, thi himmeriges rige er deres". Dermed mente han naturligvis ikke åndssvage mennesker og heller ikke mennesker, der er dumme eller naive. Han talte netop om de mennesker, som besidder tilstrækkelig ydmyghed i deres sind til uforbeholdent at erkende deres egen åndelige uformuenhed og deres mangler og fejl. Og hvad er det for en salighed, disse mennesker besidder i modsætning til mennesker, der er så tilfredse med sig selv og alt det, de ved og kan, eller er så glade for deres magt, rigdom og position? Saligheden består af det, Kristus kalder "himmeriges rige", og hvad er så det? Kristus har også sagt: "Himmeriges rige er indeni eder", det er altså en bevidsthedstilstand, ikke, som naive mennesker tror, et sted. Det er en åndelig bølgelængde, et tankeklima, som netop er kontrasten til det tankeklima, hvor hadets, hævnens, vredens og bitterhedens dødbringende flammer skaber en dødszone for menneskene. Den dødszone, de jordiske mennesker befinder sig i idag, skabt af deres egen bevidsthed, kan de ikke komme ud af ved egen hjælp. Det betyder ikke, at der skal ske mirakler, for at verden kan blive anderledes, og heller ikke, at jorden og menneskene går deres undergang i møde, **men derimod at menneskene må lære, at der findes større kræfter og magter i universet end menneskenes intelligens. Ja, en magt, som er større og stærkere end alt andet: den evige Guddom, i hvis universelle organisme vi og alle andre levende væsener "lever, røres og ere".**

Med ydmyghed menes ikke slaveagtig, krybende underdanighed

Når det enkelte menneskes bevidsthed i ydmyghed og erkendelse af egen uformuenhed koncentrerer på denne magt, som Kristus har vist os det og lært os det, vil bevidstheden lidt efter lidt forbindes med selve Guddommens tankeverden, med universets hav af viden. Det enkelte individ kobler dermed sig selv til udviklingens store kraftkilde og bliver af denne båret fremad og opad mod mentalitetens eller livets højeste tinder. Overfor den evige Guddom må vi erkende vor uformuenhed og vor uvidenhed, ikke i krybende underdanighed som en slave, der underkaster sig en tyrannisk hersker; det ►

kunne være naturligt for fortidens mennesker, der var vant til den slags herskere og derfor også dannede deres guder i et sådant billede, men ikke for nutidens mennesker, der skal vokse frem til at gøre begreberne “frihed, lighed og broderskab” til mere end politiske slagord og virkelig skabe en verden, hvor princippet “en hjord og en hyrde” skal komme til at blive virkelighed. Det vil ikke ske ved nogen som helst form for politisk, religiøs eller nogen anden slags diktatur, men gennem det personlige guddomsforhold, der i kommende tider frit vil udvikles hos flere og flere mennesker.

Det søgende menneske må ændre sin opfattelse af begrebet “værdier”

Det moderne menneske, som har overstået den blinde tros stadium og har været igennem materialismens tro på den fysiske videns og tekniske kunnens triumfer, kan ikke inspireres gennem religiøs suggestion og finder den materialistiske livsindstilling utilstrækkelig. Det er blevet søgende, og det skal også blive i stand til at finde, efterhånden som det ændrer sin opfattelse af det, man kalder “værdier”. Jeg tænker her på “værdier” af den slags, som får folk til at føle sig “mere værd” end andre mennesker. Nogle mennesker tror, de er mere værd end andre, fordi de tilhører en “overklasse”, nogle, fordi de har flere penge eller et større “dollargrin” end andre. Der er også nogle, der tror, de er mere værdifulde, fordi de er “frelste” og tilhører en bestemt religion eller sekt. Nogle mener, de er “finere mennesker”, fordi deres hud er hvid og ikke “farvet”, andre, at de er så meget mere værdifulde, fordi de er kapaciteter inden for et eller andet speciale, hvor de betragtes som genier. Men sådanne tanker skal livet nok læse korrektur på gennem de erfaringer, menneskene vil gøre. **Intet menneske er for Gud mere værd end noget andet, og de er alle på vej mod den før omtalte “visdommens port”, som kun ydmygheden kan føre væsenet igennem.** Gennem denne bevidsthedstilstand vil mennesket finde værdier, som ingen anden kan røve fra det, og som ikke engang døden kan fravriste det.

Det ydmyge menneske vil bruge de kosmiske analyser i praksis til gavn for helheden

Når jeg i begyndelsen af mit foredrag omtalte, at den fysiske viden og tekniske kunnen i sig selv eller alene er af negativ natur, var det ikke for at kritisere videnskab eller teknik. Begge dele vil i menneskehedens fremtid komme til at spille en stor og positiv rolle i den videre udvikling. Det var for at påpege, at en viden og kunnen, som kun er baseret på materialisme og ateisme, ikke fører til nogen løsning af livets problemer og heller ikke til fred mellem menneskene. Der kan kun den videnskab hjælpe til, som viser menneskene livets virkelige værdier, og som lidt efter lidt kan lære dem at tænke i andre baner end de tankebaner, som gør menneskenes verden til en dødszone. Kun en videnskab om levende væsener og deres livsytringer i et levende univers, kan bibringe menneskene den viden om virkeligheden, de trænger til, for at deres livsoplevelse og livsudfoldelse kan blive den, Kristus kaldte “himmeriges rige”. **Det menneske, som har ydmygheden i sit hjerte, og som virkelig bruger åndsvidenskaben eller de kosmiske analyser i praksis, vil også gøre fysisk viden og kunnen til livgivende og positive faktorer.** Det vil nemlig kun bruge dem til gavn for helheden og ikke bare for at berige sig selv eller overvinde andre. Og dette menneskes forhold til sine omgivelser vil helt ændre karakter. Hovmod, egoisme, praleri, dømmesyg og trang til at kritisere alt og alle vil lidt efter lidt forsvinde fra dets bevidsthed. Det har opdaget sin egen mikroskopiske lidenhed midt i det store univers, og at det ikke er den storhed eller kapacitet, det troede at være. Det har erkendt, at det i virkeligheden ingen ting ved, kosmisk set, og med denne viden er det først nu klar til at kunne lytte til Guddommens, hvilket vil sige sin næstes tale. Det som det oprigtigt søgende menneske først af alt bliver indviet i, er nemlig, at det overalt møder Gud. Vekselvirkningen med omgivelserne bliver nu noget andet end før, det bliver en interesse-sfære af en helt anden art. Vor næstes tale bliver noget,

vi gerne lytter til, for vi kan lære noget overalt, og vi kan møde Gud gennem væsener, vi måske engang hånligt har overset eller er gået ligegyldigt forbi. “Den fortabte søn, der æder sammen med svinene”, er det menneske, der mangler ydmyghed, og livet vil bringe det i den situation, som er symboliseret med, at han råber til sin fader om at måtte blive en af hans daglejere. Hovmod står for fald, og mennesket lærer, at dets værdi som menneske er dets værdi som medmenneske. Den før “fortabte”, men nu ydmyge “søn” er det menneske, som i sin bevidsthed udvikler evnen til at se ind i alle hjerter og sind og se det guddommelige der. Også i den måske engang ringeagtede “proletar” vil han møde den evige Fader. ■

Det menneske, som har ydmygheden i sit hjerte, og som virkelig bruger åndsvidenskaben eller de kosmiske analyser i praksis, vil også gøre fysisk viden og kunnen til livgivende og positive faktorer.

Martinus

